

JAPAN letter

Newsletter from The Japan Foundation, Bangkok

JAPANFOUNDATION

ฉบับสาร

71

JULY
AUGUST
SEPTEMBER
2011

02 Cover Story

ภาพพิมพ์ไม้แบบ “อุคิโยะเอะ” โดย ชัยยศ อิชฎิวรพันธ์

05 JENESYS

เล่าเรื่องวิกฤตพลังงานญี่ปุ่น - โอกาส และช่วงเปลี่ยนผ่าน
สู่อนาคตที่ยั่งยืน โดย ฝ่ายคำ ชาญณรงค์

09 NOTICE

- ละคร คน-หุ่นยนต์
- นิทรรศการตุ๊กตาญี่ปุ่น
- การประชุมวิชาการระดับชาติของเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษา
ในประเทศไทยครั้งที่ 5 “ญี่ปุ่นศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน”
- ประกาศผลทุนฯ ประจำปีงบประมาณ 2554 – 2555
ฝ่ายญี่ปุ่นศึกษาและการแลกเปลี่ยนทางภูมิปัญญา
และงานวิชาการ เจแปนฟาว์เดชั่น สำนักงานกรุงเทพฯ

12 Activity REPORT

- เวิร์คชอปสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ สอนโดยคุณเคียวโกะ อาเบะ
- เวิร์คชอปวัฒนธรรมญี่ปุ่น
- นิทรรศการและเวิร์คชอปศิลปะในด้านต่าง ๆ
โดยวิทยากรจากกลุ่ม Kabukimonotachi
- นิทรรศการศิลปะ “ศาสนนุสรณ์”
- การสาธิตและเวิร์คชอปการจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น
“อิเคบานะ” โดยอาจารย์ยาซึฮิโตะ ซาซากิ
จากสถาบัน Ikenobo ประเทศญี่ปุ่น
- นิทรรศการเครื่องปั้นดินเผา “สวัสดี-คอนนิจิวะ”
โดยสำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร

14 JFBKK Library's

Recommended Books & DVDs

15 JF Theater

July – September 2011

อุคิโยะเอะ

ชัยยศ อิชฎีวรพันธ์

“อุคิโยะ” แปลว่าโลกที่ล่องลอย คำนี้แต่เดิมเป็นคำศัพท์ทางพุทธศาสนา อ้างอิงถึงแนวคิดที่ว่าด้วยความไม่ยั่งยืนของชีวิต ความงามที่เปลี่ยนแปลงไป และการหลุดพ้นจากสภาวะดังกล่าว ความหมายของศัพท์คำนี้เปลี่ยนไปในแง่การเอาใจใส่กับช่วงขณะปัจจุบันที่มีความสนุกสนาน แฟชั่น ไลฟ์สไตล์ของคนเมือง การแสดงละครและความหรรษาอันเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสมัยเอโดะ (ค.ศ.1615-1868) ชีวิตที่ไม่ใช่เรื่องประจำวันอันน่าเบื่อหน่าย

นิยายบางประเภทที่เขียนขึ้นสำหรับคนในวงกว้าง(โดยใช้ตัวอักษรคันจิน้อยมาก หรือไม่ใช้เลย) ที่เกิดขึ้นในช่วงนี้ เช่นเรื่อง Ukiyo Monogatari “เรื่องของโลกที่ล่องลอย” เขียนขึ้นเมื่อ ค.ศ.1666 โดยอะไซ เรียวอิ (Asai Ryoi 1612-1691 A.D.) เป็นตัวแทนของมุมมองแบบนี้ได้ดี ตัวเอกของเรื่องเป็นพระที่เคยผ่านการเสพยาสิ่งมีนเมา เทียวเตรโนย่านบันเทิงของเมือง เล่นการพนัน ฯลฯ เนื้อหาของนิยายเสียดสีค่านิยมที่เอาจริงเอาจังแบบซามูไร แต่ยกย่องโลกแห่งความสุขของคนเมือง แยกแยะระหว่างอุดมคติของพุทธศาสนากับทัศนคติของคนเมืองในการเสพยาสุขทางโลก

ในสมัยเอโดะ แม้มีการแบ่งชนชั้นในสังคมอย่างชัดเจนแต่อ่านาโดยเฉพาะอย่างยิ่งทางเศรษฐกิจไม่ได้อยู่ในมือชนชั้นสูงสุดคือซามูไรเสมอไป ในทางตรงกันข้ามกลับอยู่ในมือของบรรดาคนทำมาค้าขายในเมืองที่เรียกกันว่า

โชนิน (chonin - แปลตรงตัวว่าคนเมือง เป็นคนที่อยู่ในทั้งชนชั้นพ่อค้าและช่างฝีมือ อันเป็นสองชนชั้นล่างสุด เหนือขึ้นไปคือซามูไร และบนสุดคือซามูไร) ทั้งนี้เพราะระบบเศรษฐกิจในสมัยนี้พึ่งพาเงินสดมากกว่าข้าวที่เป็นฐานสำคัญของบรรดาชนชั้นซามูไร การเกิดขึ้นของร้านขายสินค้าเฉพาะทางรูปแบบต่าง ๆ เช่นงานหัตถกรรม ผ้าทอ ฯลฯ จนกลายเป็นห้างสรรพสินค้าในเอโดะหรือโตเกียวก็เน้นค้าขายด้วยระบบนี้ (แม้จะไม่ใหญ่โตแบบในปัจจุบัน) สินค้าทั้งในแง่เพื่อการบริโภคแบบร้านพาสต์ฟู้ด เช่นโซบะ เต็มปุระ และสินค้าประเภทที่เป็นความบันเทิง เช่น นิยายหรือนิยายประกอบภาพเพื่อพุ่งขึ้นด้วยระบบการผลิตที่ค่อนข้างหมุกหมอบแบบ mass production

ชีวิตในสังคมดังกล่าว เมื่อกลายมาเป็นภาพหรือ “เอะ” ที่นำเสนอเรื่องราวเหล่านั้น จึงถูกเรียกว่าอุคิโยะเอะ เทคนิคการสร้างภาพประเภทนี้เรียกว่าภาพพิมพ์ไม้ (Woodcut Print) โดยทั่วไปเมื่อสร้างแม่พิมพ์ที่เป็นการแกะไม้เป็นลวดลายตามที่ต้องการ จากแม่พิมพ์แผ่นเดียวอาจพิมพ์ได้เป็นจำนวนถึงสองร้อยแผ่นจนกว่าแม่พิมพ์จะเสื่อมสภาพหรือพัง ดังนั้นภาพเหล่านี้จะมีราคาถูกและบรรดาโชนินสามารถหาซื้อเอาไว้ชื่นชมในครอบครองของตนเองได้ ต่างกับภาพแบบประเพณีญี่ปุ่นทั้งที่อุปถัมภ์โดยระบบโชกุน โดเมียว และที่อุปถัมภ์โดยพระจักรพรรดิและราชสำนักที่เป็นภาพเขียนราคาแพง

หัวเรื่องที่เหล่าศิลปินนิยมสร้างขึ้นจึงเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตที่คนเมืองสนใจ ตั้งแต่ภาพประกอบบทกวี กิจกรรมการค้าขายในเมือง ร้านขายของย่านบันเทิง-โลกีย์ โรงละครคะบุกิ ดาราละคร นักซูโม่ สาวงาม ไปจนถึงนางโลมชื่อดัง ภาพแนวอิโรติกหรือซุกกะ (ที่แม้จะมีการแบนภาพแนวนี้ในบางยุคสมัย แต่ก็ถือเป็นสิ่งที่ศิลปินอุคิโยะเอะทุกท่านจะสร้างขึ้น) ไปจนถึงกระทั่งเมื่อวัฒนธรรมการท่องเที่ยวเจริญรุ่งเรืองจึงเกิดภาพแนวทิวทัศน์

แม้ภาพพิมพ์แบบอุคิโยะเอะในยุคแรกจะเป็นเพียงการพิมพ์สีดำสีเดียว บนกระดาษขาว หรือเพิ่มส่วนที่เป็นสีอีกหนึ่งหรือสองสี บางครั้งมีการนำภาพพิมพ์สีเดียวมาระบายสีเพิ่มเติมด้วยพู่กันที่หลัง แต่ความต้องการสีสันที่มากขึ้นส่งผลให้เกิดการพัฒนาเทคนิคการพิมพ์สอดสีเรียกว่านิชิชิเอะ (nishiki-e) ซุสุคิ ฮะรุโนะบุ (Suzuki Harunobu ค.ศ. 1725-1770) (ภาพที่ 1) จะเป็นคนที่มียุทธศาสตร์ในการพัฒนาเทคนิคการวางกระดาษลงบนแท่นรองรับการพิมพ์ที่มีมาร์คและตัวยึดที่แน่นอน ทำให้สามารถพิมพ์กระดาษแผ่นเดียวได้หลายครั้ง ซึ่งฮะรุโนะบุใช้เทคนิคนี้กับการพิมพ์ภาพประกอบปฏิทินที่เป็นของนิยมสะสมกันใหม่คนมีสตางค์ยุคนั้น ทำให้เราสามารถกำหนดปีถือกำเนิดของเทคนิคนี้ได้ว่าประมาณ ค.ศ. 1765

เทคนิคการพิมพ์สอดสีเริ่มด้วยการพิมพ์สีดำสำหรับส่วนที่เป็นโครงของภาพและเส้นรอบรูปทั้งหมด จากนั้นจึงทยอยพิมพ์สีแต่ละสีลงไป จนกระทั่งสีสุดท้าย โดยมักจะพิมพ์บริเวณที่มีจำนวนพื้นที่สีจากมากไปหาน้อย และจากสีอ่อนไปหาสีแก่ จำนวนแม่พิมพ์ขึ้นอยู่กับปริมาณสีที่ต้องการ ตัวอย่างเช่นภาพสาวสวมกิโมโนภายในห้องที่เห็นทิวทัศน์ภายนอกด้วย ต้องใช้อย่างน้อยสิบห้าสีขึ้นไป เนื่องจากต้องสอดสีลงไปทั้งในทิวทัศน์ และบนลวดลายก็ไม่โน นอกจากนี้ในบางครั้งมีการพิมพ์สีลายเดียวกันมากกว่าหนึ่งครั้งเพื่อผลของเนื้อสีที่แน่นขึ้น

พัฒนาการของอุคิโยะเอะเริ่มที่หนังสือภาพเอะฮอง (e-hon) และหนังสือสอดภาพ เอะอิริบอง (e-iribon) ที่เป็นเรื่องเล่ามีภาพประกอบ จากนั้น

02

03

05

ภาพประกอบจะค่อย ๆ ได้รับความนิยมจนกระทั่งหลุดมาเป็นภาพขึ้นเดียว ศิลปินชื่ออิชิควะะ โมะโระโนะบุ (Hishikawa Moronobu ค.ศ.1618-1694) (ภาพที่ 2) เป็นคนให้กำเนิดแนวภาพสาวงามและภาพพิมพ์ขึ้นเดียว (ichimai-e/ichimai-zuri) นอกจากนี้ยังมีการทำภาพเกี่ยวกับย่านบันเทิงของเอโดะหรือย่านโลกีย์ ต้องนับว่าบุคคลผู้นี้เป็นบิดาแห่งอุคิโยเอะ ในแง่ที่ทำให้ภาพมีเนื้อหาสำหรับชาวเมืองเอโดะหรือเมืองแห่งโลกที่ล่องลอยอย่างแท้จริง

แนวภาพที่เกิดตามมาคือภาพนักแสดงคาบุกิ (yakusha-e) และภาพสาวงามบริการแห่งย่านบันเทิง (bijin-ga) แบบมีบรรยากาศของฉากหลังที่ค่อย ๆ กลายเป็นภาพหญิงสาวเดี่ยวตัดฉากหลังออก โอคุมุระ มาซาโนะบุ (Okumura Masanobu ค.ศ.1686-1764) เป็นคนแรกที่ตระหนักในความเป็นศิลปะพิมพ์ของตัวเอง บุคคลผู้นี้ทำให้เกิดอุคิเอะ uki-e หรือภาพพิมพ์ที่ใช้เทคนิคทัศนียวิทยาแบบตะวันตก (perspective print) (ภาพที่ 3) บางครั้งมีการพิมพ์บทกวีไฮคุลงไปใ้ในภาพด้วย ผสมไฮคุลงไปด้วย ตามมาด้วยงานที่มีโครงสร้างภาพซับซ้อน เช่น ภาพย่านโยชิวาระ อันเป็นหนึ่งในย่านบันเทิง-โลกีย์ที่สำคัญที่สุดของเอโดะ (ภาพที่ 4)

คัทซึควะะ ชุนโช (Katsukawa Shunsho ค.ศ.1726-1792) เป็นศิลปินคนแรก ๆ ที่ทำภาพดาราคาบุกิมีลักษณะสมจริงขึ้น (ภาพที่ 5) หนึ่งในลูกศิษย์ของท่านผู้นี้คือคัทซึควะะ โฮะคุไซ (Katsushika Hokusai ค.ศ.1760-1894) (ภาพที่ 6) อันโด ฮิโรชิเงะ (Ando Hiroshige ค.ศ.1797-1858) เน้นทำงานภาพทิวทัศน์ (ภาพที่ 7) โทซุไซ ชะราคุ

06

07

(Toshusai Sharaku ทำงานในช่วงค.ศ. 1794-95) (ภาพที่ 8) เน้นใบหน้าสองบุคลิกที่ขัดแย้งกันของดาราคาบุกิ คิตางะวะ อุตมะโร (Kitagawa Utamaro ค.ศ. 1753-1806) (ภาพที่ 9) ภาพสาวงามที่ศิโรชนะและใบหน้าและเน้นลักษณะของผิวผู้หญิงด้วยการใช้เทคนิคและสีที่พิเศษ นอกจากนี้ยังมีภาพแบบอิโรติกที่เรียกว่าซุงกะ(Shunga) ซึ่งมีความหมายเฉพาะในสังคมญี่ปุ่น

ภาพพิมพ์อุคิโยะเอะในวงจรถับถ่วงสมบูรณ์เป็นความร่วมมือของคนสี่กลุ่มคือศิลปิน (ซึ่งมักปรากฏเป็นชื่อเจ้าของภาพ) ช่างแกะ ช่างพิมพ์ (มักไม่ปรากฏชื่อ) และสำนักพิมพ์ คุณูปการของสำนักพิมพ์สำคัญเช่น จูซะบุโระ ทซึตะยะ (Juzaburo Tsutaya ค.ศ. 1750-1797) ที่เป็นเจ้าของสำนักพิมพ์ทซึตะยะ มีบทบาทในการพิมพ์งานและสนับสนุนศิลปินคนสำคัญให้สร้างสรรค์งานชุดสำคัญ ๆ ปัจจุบันหลักสูตรภาพพิมพ์สมัยใหม่แนวการสร้างสรรค์ศิลปะที่สอนตามมหาวิทยาลัยในประเทศไทยไม่แยกการผลิตออกเป็นส่วน ๆ แบบเก่า โดยถือว่าศิลปินต้องรับผิดชอบตั้งแต่การสร้างไอเดียไปจนถึงการพิมพ์เสร็จสิ้นสมบูรณ์ แต่ก็ยังมีสถาบันที่ทำการผลิตแบบดั้งเดิมอยู่ ที่มีชื่อเสียงเช่น Adachi Institute of Woodcut Prints หรือ Takahashi Kobo Atelier เป็นต้น

เมื่อเข้าสู่ช่วงที่ญี่ปุ่นติดต่อกับตะวันตกหลังการเปิดประเทศเมื่อศตวรรษที่ 19 ภาพพิมพ์อุคิโยะเอะเสื่อมความนิยมในประเทศแล้ว ด้วยมีภาพประเภทอื่น ๆ เช่นภาพถ่ายหลังไหลเข้ามาในญี่ปุ่น ในทางกลับกัน ภาพพิมพ์อุคิโยะเอะ ที่ติดไปกับสินค้าประเภทต่าง ๆ ไปยังตะวันตก (ว่ากันว่าบางครั้งใช้ภาพพิมพ์ห่อสินค้าอื่น ๆ ไป) กลับได้รับความนิยมในหมู่ชาวต่างชาติ และกลายมาเป็นอิทธิพลสำคัญในกระแสศิลปะที่เรียกว่า Impressionism กระแสความนิยมในศิลปะญี่ปุ่นที่มีภาพพิมพ์อุคิโยะเอะรวมอยู่ด้วยนั้น เรียกว่า Japonisme

อุคิโยะเอะเป็นบรรพบุรุษของทั้งงานศิลปะภาพพิมพ์สมัยใหม่ในแง่ของการสร้างสรรค์ศิลปะ และยังเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมโปสเตอร์ที่ยังคงเข้มข้นในปัจจุบัน รวมถึงเป็นแหล่งแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปะร่วมสมัยของศิลปินในชาติต่าง ๆ ทั่วโลกอีกด้วย

08

09

เกี่ยวกับผู้เขียน: ชัยยศ อิชฎีวรพันธ์ จบการศึกษาระดับปริญญาโท และเอก จากภาควิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยวาเซดะ มีผลงานหนังสือเกี่ยวกับศิลปะวัฒนธรรมญี่ปุ่นเช่น รู้ลึกและนึกคิด: เรขาคณิตของทาดาโอะ อันโด(Publication 4d) และ คัทซึชิคะ โอะคุไซ (สำนักพิมพ์สารคดีภาพ) ปัจจุบันเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาทฤษฎีศิลป์ คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การสาธิตภาพพิมพ์อุคิโยะเอะ:

เจแปนฟาวน์เดชั่นจะได้จัดการบรรยายและสาธิตภาพพิมพ์แบบอุคิโยะเอะ ในวันที่ 17 สิงหาคม 2554 ที่มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยวิทยากรผู้มีชื่อเสียงจาก Takahashi Kobo Atelier ได้แก่ Ms. Yukiko Takahashi (ทายาทรุ่นที่ 6 ของ Takahashi Kobo), Ms. Kyoko Hirai, Ms. Naoko Oyama, Mr. Kenichiro Ishii รายละเอียดเพิ่มเติมติดตามได้จากเว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

เล่าเรื่องวิกฤตพลังงานญี่ปุ่น - โอกาส และช่วงเปลี่ยนผ่านสู่อนาคตที่ยั่งยืน

ฝ่ายคำ ชาญณรงค์ / มูลนิธิบูรณะนิเวศน์

บ่ายวันศุกร์ที่ 11 มีนาคม 2554 เป็นจุดเริ่มต้นของภัยพิบัติสามประการ อันได้แก่แผ่นดินไหวและสึนามิซึ่งเริ่มต้นที่ภูมิภาคโทโฮกุ และตามมาด้วยวิกฤตโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่จังหวัดฟูกูชิมะ นับจากนั้นมา สื่อทั่วโลกต่างทยอยนำภาพข่าวผลกระทบจากแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์สึนามิออกอากาศในขณะเดียวกัน ข่าววิกฤตโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่ฟูกูชิมะก็เริ่มทยอยออกมาเรื่อย ๆ และคงเหมือนกับผู้คนจำนวนมากที่ทุกมุมโลก ผู้เขียนติดตามข่าวเหล่านี้พร้อมทั้งภาวนาให้เหตุการณ์ไม่เลวร้ายเกินไปนัก อย่างไรก็ตาม ขณะนี้เวลาได้ล่วงมาสามเดือนแล้ว เป็นเรื่องน่าเศร้าอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่เหตุการณ์กัมมันตรังสีรั่วไหลจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์อันเกิดจากการหลอมละลายของแท่งปฏิกรณ์ยังไม่มีที่ท่าว่าจะยุติลง ผู้คนจำนวนมากยังคงได้แต่ภาวนาว่าผลกระทบจากวิกฤตในครั้งนี้จะไม่ลุกลามไปมากกว่าที่เป็นอยู่

กลางเดือนพฤษภาคม 2554 ประมาณสองเดือนหลังจากเหตุการณ์ที่คนญี่ปุ่นเรียกเป็นภาษาอังกฤษว่า 3-11 หรือ three-eleven (มาจากวันที่เกิดเหตุคือวันที่ 11 เดือน 3) ผู้เขียนได้มีโอกาสเดินทางไปประเทศญี่ปุ่นภายใต้โครงการ JENESYS East Asia Future Leaders Programme 2011 ซึ่งดำเนินการโดย เจแปนฟาวน์เดชั่น การเดินทางในครั้งนี้เป็นการดูงานและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างผู้เข้าร่วมโครงการจากประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคเอเชียและโอเชียเนีย ภายใต้หัวข้อ “ความมั่นคงทางพลังงาน - ความก้าวหน้าในการร่วมมือในภูมิภาคเอเชียตะวันออก”

เนื่องจากโครงการนี้ถูกกำหนดขึ้นก่อนเกิดภัยพิบัติที่ไม่มีใครคาดคิด กำหนดการเดิมที่จะต้องเดินทางไปชมโรงไฟฟ้านิวเคลียร์และกังหันลมที่จังหวัดอาโอโมะริ ทางตอนเหนือของจังหวัดมิยะงิ ซึ่งเป็นพื้นที่ประสบภัยรุนแรงที่สุด จึงถูกยกเลิกไป ด้วยเหตุสำคัญที่ผู้เขียนเข้าใจว่าเป็นความไม่พร้อมของพื้นที่ในการต้อนรับผู้มาเยือน เนื่องจากโรงไฟฟ้าหลายแห่ง โดยเฉพาะโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในภูมิภาคโทโฮกุ ยังคงปิดดำเนินการอยู่เนื่องจากเหตุผลด้านความปลอดภัย และทุกแหล่งผลิตไฟฟ้าที่เหลืออยู่ต้องเร่งดำเนินการผลิตกันอย่างเต็มพิกัดเพื่อชดเชยกำลังการผลิตที่หยุดลง อย่างไรก็ตาม ทางผู้จัดได้พยายามหาสถานที่ดูงานใหม่ทางตอนใต้ในภูมิภาคคิวชูและคันไซ เพื่อให้ผู้ร่วมโครงการได้รับประสบการณ์เกี่ยวกับภาคพลังงานของญี่ปุ่นในหลายด้านเท่าที่จะเป็นไปได้

สิ่งสำคัญที่ผู้เขียนได้สัมผัสและเรียนรู้จากการเดินทางเยือนดินแดนอาทิตย์อุทัยครั้งนี้ คือการพยายามอย่างอดทนของสังคมญี่ปุ่นในการจัดการกับวิกฤตที่กำลังเผชิญ ซึ่งนอกเหนือจากเรื่องการจัดการและฟื้นฟูพื้นที่และคนในพื้นที่ประสบภัยแผ่นดินไหวและสึนามิแล้ว ประเด็นสำคัญอีกเรื่อง คือวิกฤตเฉพาะหน้าด้านพลังงานของภูมิภาคที่ประสบภัย และอนาคตภาคพลังงานของญี่ปุ่นว่าจะเดินหน้าหรือเปลี่ยนโฉมหน้าเป็นอย่างไรต่อไป จึงเป็นที่มาของข้อบทความนี้ “เล่าเรื่องวิกฤตพลังงานญี่ปุ่น: โอกาส และช่วงเปลี่ยนผ่านสู่อนาคตที่ยั่งยืน”

ผลกระทบที่เกิดขึ้นทันทีต่อระบบไฟฟ้าของญี่ปุ่นหลังจากเหตุการณ์แผ่นดินไหวและสึนามิคือ โรงไฟฟ้าหลายแห่ง ทั้งโรงไฟฟ้านิวเคลียร์และโรงไฟฟ้าประเภทอื่น ๆ ทางภาคตะวันออกของญี่ปุ่นต้องปิดตัวลงด้วยเหตุผลด้านความปลอดภัย

มีการประมาณการว่ากว่า 4.4 ล้านหลังคาเรือนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของญี่ปุ่นถูกตัดขาดจากไฟฟ้า ณ ขณะที่เกิดเหตุ หากดูเฉพาะภูมิภาคโตเกียว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัญหากำลังการผลิตไฟฟ้าใช้ไม่พอมากที่สุด (เพราะเป็นเขตเมืองใหญ่และมีความต้องการใช้ไฟสูง และเป็นเขตที่ตั้งโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ที่มีปัญหา) มีการประมาณการว่า กำลังการผลิตไฟฟ้าของบริษัทไฟฟ้าโตเกียว หรือเทปโก้ (TEPCO: Tokyo Electric Power Company) หายไปประมาณ 40% หรือ 20,000 เมกะวัตต์ในทันที (นับเฉพาะโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ฟูกูชิมะโดอิจิจิที่เกิดอุบัติเหตุ ก็หมายถึงกำลังการผลิตหายไปกว่า 1,000 เมกะวัตต์แล้ว) หมายความว่าภูมิภาคโตเกียวต้องขอไฟฟ้าที่ผลิตจากภูมิภาคใกล้เคียงมาใช้ อย่างไรก็ตาม ยังติดข้อจำกัดว่าภูมิภาคโทโฮกุ ซึ่งอยู่ทางตอนเหนือของภูมิภาคโตเกียวเองก็มีโรงไฟฟ้าหลายโรงที่ต้องปิดตัวลงเพราะเป็นพื้นที่ประสบภัย จึงไม่สามารถผลิตไฟฟ้ามากพอที่จะเอาไปช่วยโตเกียวได้ ในขณะที่ภูมิภาคคันไซที่อยู่ทางตะวันตกของโตเกียว ถึงแม้ระบบไฟฟ้าจะได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าวบ้างน้อยและสามารถผลิตไฟฟ้าได้เพียงพอ ก็ไม่สามารถส่งไฟไปช่วยได้มากเท่าที่ต้องการ เพราะมีข้อจำกัดที่สายส่งไฟฟ้าของภาคตะวันออกและภาคตะวันตกของประเทศเป็นคนละระบบและใช้คนละความถี่กัน ในขณะที่หม้อแปลงที่มีอยู่ก็มีความสามารถจำกัดแค่ 1,000 เมกะวัตต์เท่านั้น

สถานการณ์ไฟฟ้าไม่พอใช้ในเขตโตเกียวนี้น่ากังวลยิ่งขึ้นในฤดูร้อนที่กำลังจะมาถึง เนื่องจากความต้องการใช้ไฟฟ้าจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากการใช้เครื่องปรับอากาศ และหากการใช้ไฟฟ้าในระบบมากกว่ากำลังการผลิตที่ผลิตได้นั้นอาจหมายถึงไฟฟ้าดับทั้งระบบ คนญี่ปุ่นในเขตโตเกียวที่ได้รับผลกระทบจากไฟดับมาแล้วในช่วงที่เกิดเหตุใหม่ ๆ และระบบรถไฟที่วิ่งด้วยกระแสไฟฟ้ายุติเดิน ได้พยายามตอบสนองด้วยการพยายามประหยัดไฟ อาคารสำนักงานและหน่วยงานราชการต่างพยายามปิดไฟที่ไม่จำเป็นและหยุดการใช้เครื่องปรับอากาศ สำนักงานต่าง ๆ อนุญาตให้พนักงานไม่ต้องใส่สูทและผูกเนกไท และบริษัทขนาดใหญ่บางแห่ง เช่น บริษัทโทรศัพท์ Softbank และบริษัทประกันภัย Sompo Japan เริ่มออกมาตราการอนุมัติให้เจ้าหน้าที่ที่นับพันที่ทำงานในสำนักงานใหญ่ในโตเกียวสามารถทำงานที่บ้านได้ในช่วงหน้าร้อน เพื่อเป็นการประหยัดการใช้ไฟในอาคารสำนักงาน

ในขณะเดียวกันการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในสังคมญี่ปุ่นขณะนี้คือ ประชาชนจำนวนมากเริ่มตระหนักถึงพิษภัยของพลังงานนิวเคลียร์ และที่สำคัญมีการรวมตัวกันแสดงพลังว่าไม่เห็นด้วยกับพลังงานนิวเคลียร์และต้องการทางเลือกอื่นมากขึ้น เพื่อนชาวญี่ปุ่นของผู้เขียนที่เป็นนักสิ่งแวดล้อมซึ่งทำงานในองค์กรพัฒนาเอกชนหลายคนเล่าให้ฟังว่า ก่อนหน้านี้ หากมีการจัดกิจกรรมรณรงค์เรื่องนิวเคลียร์หรือเรื่องสิ่งแวดล้อม จะมีผู้เข้าร่วมแค่หลักร้อยเท่านั้น แต่หลังจากเกิดเหตุ ผู้คนทั่วไปตื่นตัวมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มึลูกหลานและเยาวชนนักศึกษา ช่วงสองสามเดือนหลังจากเกิดเหตุ ยังมีการจัดรณรงค์ตามเมืองใหญ่ ๆ แทบทุกอาทิตย์ ซึ่งมีผู้สนใจเข้าร่วมจำนวนมาก บางครั้ง

ถึงหลักพันคน ผลที่ตามมาจากปัญหาที่ฟุกุชิมะคือ โรงไฟฟ้านิวเคลียร์หลายแห่งในประเทศซึ่งกำลังหยุดดำเนินการเพื่อซ่อมบำรุงในขณะที่เกิดเหตุก็ตัดสินใจไม่เดินเครื่องต่อ ไม่เพียงเฉพาะเหตุผลด้านความปลอดภัย แต่เพราะประชาชนคัดค้านด้วย

ที่ผ่านมา คนญี่ปุ่นทั่วไปค่อนข้างเชื่อในนโยบายความปลอดภัยในพลังงานนิวเคลียร์ของรัฐ และมีความหวังกับพลังงานนิวเคลียร์สูงมาก ต้องเข้าใจบริบทเดิมว่าญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีการพึ่งพาตนเองในภาคพลังงานต่ำมาก แหล่งพลังงานในประเทศมีอยู่แค่ 17% ของความต้องการใช้พลังงานทั้งหมด และ 13% ในนั้นมาจากพลังงานนิวเคลียร์ โดยที่ 1/3 ของพลังงานที่ใช้ขึ้นอยู่กับน้ำมันจากตะวันออกกลาง ก่อนที่จะเกิดเหตุญี่ปุ่นมีแผนที่จะเพิ่มอัตราส่วนการผลิตไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์เป็น 30% ภายในปี 2020 และ 50% ภายในปี 2050 นอกจากนี้ พลังงานนิวเคลียร์ก็ถูกมองว่าเป็นพลังงานที่ไม่ปล่อยคาร์บอน (ในแง่กระบวนการผลิตกระแสไฟฟ้าเท่านั้น) ซึ่งจะช่วยให้ญี่ปุ่นบรรลุเป้าหมายในการลดการปล่อยคาร์บอนภายใต้พิธีสารเกียวโตได้ ในขณะเดียวกันเป็นที่น่าเสียดายว่าแนวทางนโยบายแบบเดิม ๆ นี้ ได้ส่งผลทำให้การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนของญี่ปุ่นชะงักลงในช่วงทศวรรษที่ผ่านมาด้วย ญี่ปุ่นเคยเป็นผู้นำในการผลิตและส่งออกแผงโซลาร์ (ผลิตกระแสไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์) ของโลกในช่วงปี 1990 - 2006 แต่เมื่อรัฐบาลยกเลิกมาตรการและเงินสนับสนุนอย่างจริงจังในช่วงกลางทศวรรษ การเติบโตของอุตสาหกรรมแผงโซลาร์ของญี่ปุ่นและอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียนก็หยุดชะงักลงตั้งแต่นั้นมา ณ ปี 2007 พลังงานการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียนของญี่ปุ่นเพิ่มขึ้นเพียงแค่ 1% จากที่ผลิตได้ในปี 1990 และอัตราการผลิตไฟฟ้าพลังงานหมุนเวียนคิดเป็นสัดส่วนไม่ถึง 4% ของพลังงานที่ใช้ทั้งหมดในประเทศ

อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญกำลังเกิดขึ้นในทิศทางนโยบายภาคพลังงานของญี่ปุ่น ดังที่กล่าวมาแล้วว่าประชาชนญี่ปุ่นกำลังตื่นตัวต่ออันตรายของพลังงานนิวเคลียร์ ผลสำรวจความคิดเห็นของสำนักข่าวอาซาฮี [<http://www.asahi.com/english/TKY201105260164.html>] ในเดือนพฤษภาคมพบว่าประชาชนประมาณ 52% ไม่ต้องการให้เพิ่มโรงไฟฟ้านิวเคลียร์หรือต้องการให้ประเทศหยุดการใช้พลังงานนิวเคลียร์เลย สิ่งนี้เป็นแรงผลักดันสำคัญให้รัฐบาลต้องหันกลับมาทบทวนนโยบายพลังงานเดิมที่พึ่งพาพลังงานนิวเคลียร์เป็นส่วนใหญ่ และส่งผลให้เป็นครั้งแรกที่รัฐบาลญี่ปุ่นประกาศหยุดขยายโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในราวกลางเดือนพฤษภาคม โดยระบุว่า จะตั้งเป้าเพิ่มพลังงานหมุนเวียนและสนับสนุนอย่างจริงจังมากขึ้น ซึ่งจะทำได้อย่างไรนั้น เป็นเรื่องในอนาคตที่จะต้องดูกันต่อไป

เป้าหมายการหยุดพึ่งพาพลังงานนิวเคลียร์ของญี่ปุ่นไม่ใช่เป็นเพียงแค่ความฝันจากการเดินทางในครั้งนี้ ผู้เขียนได้มีโอกาสไปสัมภาษณ์ทีมงานของสถาบันวิจัยพลังงานยั่งยืนของญี่ปุ่น (ISEP: Institute for Sustainable Energy Policy) หนึ่งในคณะทำงานเพื่อพลังงานหมุนเวียนของญี่ปุ่น (Japan Renewable Energy Policy Platform) ซึ่งนำเสนอวิสัยทัศน์พลังงานหมุนเวียนของญี่ปุ่น หรือ “Renewable Energy Vision in 2050” ไว้ตั้งแต่ปี 2008 ว่าประเทศญี่ปุ่นมีศักยภาพพลังงานหมุนเวียนที่สามารถเพิ่มขึ้นภายในปี 2050 ถึง 67% ซึ่งเป็นไปได้หากรัฐบาลมีนโยบายและมาตรการสนับสนุนอย่างจริงจัง และหากเพิ่มมาตรการประหยัดพลังงานและมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานเข้าไปด้วยแล้ว ในอีก 20 ปีข้างหน้าญี่ปุ่นก็จะไม่ต้องพึ่งพาพลังงานนิวเคลียร์อีกต่อไป

ทั้งนี้ ในระดับท้องถิ่นของญี่ปุ่นเอง ก็มีหลายชุมชนที่มีความพยายามในการพึ่งพาตนเองอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแง่การใช้ทรัพยากร การผลิตอาหาร และพลังงาน และชุมชนเหล่านี้ควรได้รับการสนับสนุนและเป็นแบบอย่างแนวทางการให้แกชุมชนอื่น ๆ ในท้องถิ่นของญี่ปุ่นต่อไป ดังจะขอยกตัวอย่างชุมชน

การใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน หรือ “Ogawamachi Fuudo Katsuyo Center” ที่เมืองโอกาวะในจังหวัดไซตามะ ที่ผู้เขียนได้มีโอกาสไปดูงาน ศูนย์ดังกล่าวตั้งขึ้นจากความต้องการที่จะใช้ของเสียที่เกิดขึ้นในชุมชนให้เป็นประโยชน์แทนที่จะนำไปกำจัดโดยการเผาฝังซึ่งที่มักกันเป็นส่วนใหญ่ในญี่ปุ่น จึงเป็นที่มาของการสร้างโรงผลิตก๊าซชีวภาพเพื่อผลิตไฟฟ้าจากขยะอาหารและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรของชุมชน

เริ่มต้นด้วยการสร้างโรงต้นแบบตั้งแต่ปี 1999 เนื่องจากได้รับการตอบรับจากคนในชุมชนดีมาก จึงก่อสร้างโรงที่สองขึ้นด้วยความร่วมมือของคนในชุมชนอย่างแท้จริง โดยไม่ได้ขอเงินสนับสนุนในการสร้างจากรัฐบาล แม้ว่าจะเป็นหนทางที่ง่ายกว่าในการได้เงินมาทำโครงการ แต่เลือกใช้ชีวิตให้คนในชุมชนร่วมกันลงทุนในกองทุน และร่วมกันลงมือลงแรงในการก่อสร้างเอง ปัจจุบันสามารถเก็บขยะอินทรีย์ได้ถึงวันละ 200 กิโลกรัมจาก 400 ครอบครัวที่เข้าร่วมโครงการ และขยะอาหารจากโรงเรียนในชุมชนด้วย ไฟฟ้าที่ผลิตได้จะนำมาแบ่งให้คนในชุมชนใช้ และภาคที่ได้จากการหมักขยะทำก๊าซชีวภาพก็ให้เกษตรกรในพื้นที่นำไปใช้เป็นปุ๋ยชีวภาพ ปีละหนึ่งครั้งจะมีการปันผลกำไรให้บ้านที่เข้าร่วมโครงการด้วยผักและผลิตภัณฑ์การเกษตรที่ผลิตได้จากเกษตรกรในพื้นที่ เป็นประโยชน์ทั้งคนในชุมชนได้กินของดีและรู้สึกมีส่วนร่วมกับการทำดีในสังคมโดยที่ไม่หวังเรื่องเงินตอบแทน และเกษตรกรในชุมชนได้ปุ๋ยอินทรีย์คุณภาพดีและได้ขายผลิตภัณฑ์ด้วย ผู้เขียนทราบมาว่าที่ผ่านมารัฐบาลญี่ปุ่นก็มีโครงการให้เงินสนับสนุนสร้างโรงต้นแบบผลิตก๊าซชีวภาพเพื่อผลิตไฟฟ้าเช่นนี้ในชุมชนต่าง ๆ ในหลายพื้นที่ทั่วประเทศ แต่ส่วนใหญ่เมื่อหมดช่วงโครงการทดลองก็จะเลิกดำเนินการไป เพราะขาดการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนในการดำเนินการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้โครงการนี้ในเมืองโอกาวะประสบความสำเร็จได้

นอกจากนี้ ในเมืองโอกาวะยังมีองค์กรพัฒนาเอกชนที่ชื่อ Solar Net ที่ส่งเสริมการสร้างแผงโซลาร์สำหรับบ้านเรือนจากวัสดุที่ราคาไม่แพง องค์กรนี้ดำเนินการมาเป็นเวลายาวนานกว่า 10 ปีแล้ว และตั้งแต่ปลายเดือนมีนาคมเป็นต้นมาได้มีส่วนช่วยในการเข้าไปติดตั้งแผงโซลาร์เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้าให้ศูนย์อพยพผู้ประสบภัยจากเหตุแผ่นดินไหว-สึนามิหลายแห่งที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากระบบสายส่งที่เสียหายไปหลังจากอุบัติเหตุดังกล่าว ทั้งยังได้รับการร้องขอจากผู้ประสบภัยหลายกลุ่มว่าจะให้มาช่วยติดตั้งแผงโซลาร์หลังจากที่สร้างบ้านและเมืองใหม่เสร็จแล้วอีกด้วย

แม้จะต้องเผชิญกับวิกฤตที่ถือว่าเป็นวิกฤตครั้งใหญ่ที่สุดของประเทศนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่สอง แต่การเปลี่ยนแปลงในสังคมญี่ปุ่นที่ผู้เขียนได้สัมผัส ณ เวลานี้ เป็นนิมิตหมายอันดีว่าการวางแผนระบบพลังงานใหม่ที่ยั่งยืนในอนาคต ที่จะทำให้ญี่ปุ่นพึ่งพาตนเองทางด้านพลังงานได้มากขึ้น ที่จะทำให้คนในสังคมไม่ต้องอยู่ในความหวาดกลัวและฝันร้ายต่อนิวเคลียร์อีกต่อไป ไม่ใช่เรื่องที่เป็นไปไม่ได้ หากสังคมทุกระดับพร้อมใจกันร่วมมือทำให้เกิดขึ้น ดังที่ชาวญี่ปุ่นได้แสดงให้เห็นทั่วโลกประจักษ์แล้วถึงความอดทนและมานะอดสาหัสในการจัดการกับวิกฤตที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ในขณะนี้

บทความชิ้นนี้เขียนขึ้นในวันครบรอบ 3 เดือนของเหตุการณ์แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ในภาคตะวันออกของญี่ปุ่น หรือที่เรียกว่า แผ่นดินไหวโทโฮกุ 2011 (The 2011 Tohoku earthquake หรือ The Great East Japan Earthquake) ผู้เขียนขอไว้อาลัยแก่ชีวิตที่จากไป และส่งกำลังใจให้ผู้คนที่จำนวนมากที่ยังคงเผชิญและต่อสู้กับปัญหาอยู่ ณ ขณะนี้ ในขณะเดียวกัน ผู้เขียนหวังว่าการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นกับระบบพลังงานของประเทศญี่ปุ่นต่อไปนี้จะช่วยให้ญี่ปุ่นกลับมาอยู่บนเส้นทางการพัฒนาที่ยั่งยืนและสดใสกว่าเดิม

Japan energy crisis - opportunities and transition toward sustainable future

Faikhham Harnnarong, Ecological Alert and Recovery - Thailand (EARTH)

In mid-May 2011, around two months after the triple crisis - the Tohoku Earthquake which was followed by the tsunami and the incident at the Fukushima Daiichi Nuclear Power Plant - I had the honor of participating in the JENESYS East Asia Future Leaders Program 2011. The two-week visit to Japan was organized by the Japan Foundation under the topic: Energy Security - Advancements in Cooperation in the East Asian Region. Since this program had been originally planned before the unexpected disasters, the original plan to visit a nuclear power plant and a wind farm in Aomori Prefecture, north of Miyagi, the hardest hit area, was cancelled. We were told that many of the power plants in the area were still struggling to recover from the disasters and some are still out of operation. Instead, the organizers tried their best to show us different perspectives of the Japanese energy system and we were lucky enough to visit two community initiatives on renewable energy and self-sustainability.

Energy is one very significant crisis that Japan is facing as a result of the disasters - particularly the Fukushima Nuclear disaster. Not only will the country have to learn how to deal with the current supply shortage but also how it will continue or change its energy scenario. Immediately after the incident, many power plants in the East and Northeast of Japan were shut down for security measures and much of the energy infrastructure, including electricity transmission lines, was damaged. Around 4.4 million households were immediately left without electricity. The most challenging part is probably the Kanto region where Tokyo, which has the highest energy demand, is located. Most of the city's electricity is supplied by TEPCO, which operates the crippled Fukushima Daiichi Plant. Approximately 20,000 MW or 40% of TEPCO's electricity generation capacity has been out of operation. This means that Tokyo needs to be supplied with electricity

from neighboring regions. However, limitations remain since the Tohoku region is still struggling to meet demand because some of its facilities were also knocked out of operation, while Kansai to the West is using different transmission lines and can only supply 1,000 MW to the East due to converter stations' limitations. The supply shortage will be more severe in the coming summer with the increased use of air-conditioners. When demand exceeds available supply, electricity black-outs could occur across the whole region. Tokyo people responded quickly; many companies turned off air-conditioning and unnecessary lighting, and allowed staff to wear cooler clothing than business suits and ties - something quite unimaginable in the traditional Japanese working environment.

On the other hand, interesting changes in Japanese society have arisen from the crisis. Citizens have become more aware of the negative side of nuclear power. Most importantly, more Japanese, especially parents and youngsters and university students, have taken to the streets to express their concerns about nuclear power and to demand cleaner and safer energy. Some friends of environmental activists told me that nowadays they can expect thousands to join anti-nuclear activities/demonstrations, which have become an almost weekly event in big cities across Japan, whereas in the past they could have expected maybe a few hundred. One recent public opinion poll by Asahi stated that by May 2011, 52% of the interviewees did not want nuclear power anymore or did not want any expansion from the existing number of power plants. The result of this change in public opinion is clearly evident: many nuclear power plants which were not in operation during the incident for planned maintenance decided not to restart because of opposition from citizens. At the end of May, the Government of Japan made an announcement that it would, for the first time in the history of

the development of nuclear power in Japan, discontinue expansion of nuclear power in the country.

To put the above into context, it is important to understand that Japan has relied heavily on nuclear power since WW II. Only 17% of total energy demand is sourced from within the country, 13% of which is generated by nuclear power. Moreover, one-third of Japan’s energy supply depends on oil from the Middle East. This scenario makes the country quite vulnerable to external factors, particularly in terms of supply sourcing; as a result, the government had planned to increase the share of nuclear power to 50% by year 2050 (the plan has now been halted). It is also important to note that the past energy policy, which relied heavily on nuclear power has affected the development of the renewable energy industry in the country. In 1990, Japan was a world leader of Solar PV technologies, but when the government stopped providing support in 2006, the industry quickly came to a halt.

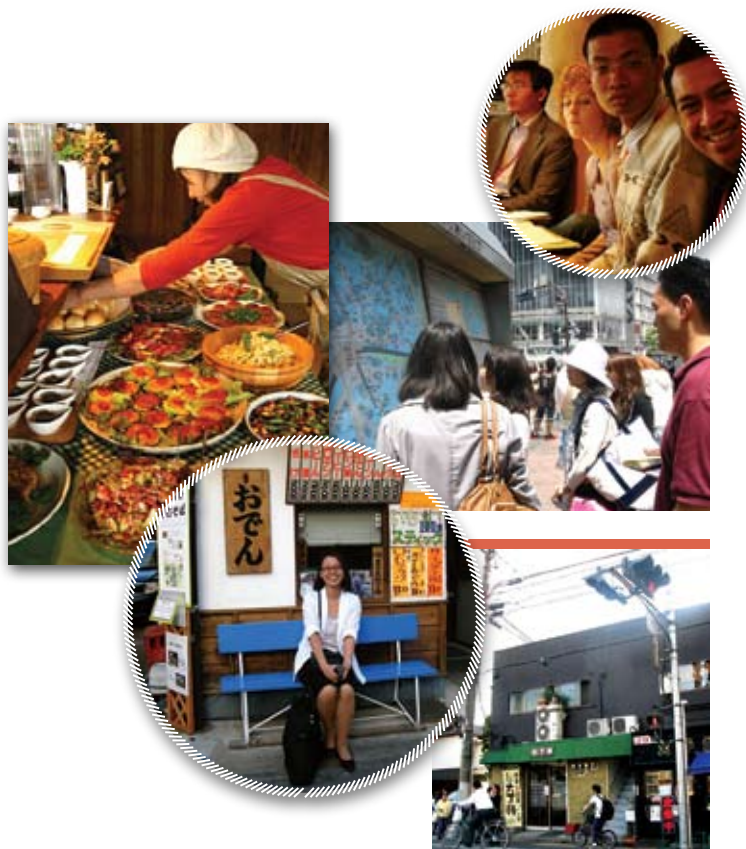
However, for Japan to stop using nuclear power and shift toward renewable energy is not a utopian ideal. The Institute for Sustainable Energy Policy (ISEP) and the Japan Renewable Energy Policy Platform, both of which have been advocating for renewable energy in the country since 2008 released a policy paper called “Renewable Energy Vision in 2050”, which argued that Japan already has the potential and technical ability to increase its renewable energy share to 67% by 2050. And with proper government policy and support, the report suggested that Japan could phase out nuclear power over the next 20 years.

On the other hand, there already exist communities in Japan that have tried to be independent and sustainable, not only in terms of energy, but also in resource utilization and management. These successful models should be promoted to enhance clean sustainable and independent energy systems for the vast rural, agricultural communities in Japan. One example we visited is the Ogawamachi Fuudo Katsuyo Center, a non-profit community-run organization in Ogawa-cho in Saitama Prefecture. The Center operates two biogas power plants (the first pilot project began in 1999), using kitchen waste from 400 households and the community school, reducing 200kg/day of waste by incineration, to produce electricity and liquid fertilizer to farmers in the community. Although the government supported similar pilot projects in other parts of the country, many of them have ceased operating. However, this project is successful; it is still running and expanding because of the very active participation of community members. Moreover, in this community there is another group called Solar Net who have been promoting hand-made solar panels from inexpensive materials for over 10 years. From the end of March, Solar Net has been installing solar panels in devastated areas affected by earthquake and tsunami; it has already received several requests from communities in those areas to help install solar panels once their towns are rebuilt.

Friday afternoon, 11th March 2011 was the beginning of Japan’s worst since WW II. Like many others around the world, I followed the news and prayed for the survivors. Unfortunately, after three months, the nuclear power plant is still leaking radiation into the environment - the incident is still nowhere near conclusion. However, signs of changes in the Japanese society right now indicate that it is possible, with new perspectives on the energy system, to be more independent and free from the fear of nuclear power.

Finally, I would like to send this message: “I send my condolences to those who are struggling and wish that Japan will overcome this crisis and move toward a brighter and more sustainable future.”

About the writer: Faikham Harnnarong works on Climate Justice Campaign at Ecological Alert and Recovery - Thailand (EARTH) which is part of the coalition of the Thai Working Group for Climate Justice (TCJ). She holds MSc. Masters in Environmental Sciences, Policy and Management (MESPO) from Central European University in Budapest, the International Institute for Industrial Environmental Economics (IIIEE) at Lund University, and University of the Aegean in Greece.

นิทรรศการตุ๊กตาญี่ปุ่น

จัดแสดงตุ๊กตาญี่ปุ่นในแบบต่าง ๆ เช่น ตุ๊กตาสำหรับเด็กผู้หญิง ตุ๊กตาสำหรับเด็กผู้ชาย ตุ๊กตาคาบูกิ ตุ๊กตาในราชสำนัก ตุ๊กตาโคเคชิแบบดั้งเดิมและแบบสร้างสรรค์

กรุงเทพฯ

วันเวลา: 12 – 29 ตุลาคม 2554
สถานที่: คริสตัล ดีไซน์ เซ็นเตอร์, เลียบทางด่วนเอกมัย-รามอินทรา

เชียงใหม่

วันเวลา: 4 – 30 พฤศจิกายน 2554 (หยุดวันจันทร์)
สถานที่: หอนิทรรศการศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, ถนนนิมมานเหมินทร์

The Dolls of Japan exhibition

This traveling exhibition from Japan will show around 70 dolls in various categories such as Dolls for the Doll Festival, Dolls for the Boys' Festival, Kabuki Dolls, Imperial Palace Dolls, Tradition and Creative Kokeshi Dolls.

Bangkok

Date: 12th – 29th October 2011
Venue: Crystal Design Center, Ekamai - Ram-Indra highway

Chiang Mai

Date: 4th – 30th November 2011 (close on Monday)
Venue: Chiang Mai University Art Center, Nimmanhaemin Road

การประชุมวิชาการระดับชาติของเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาในประเทศไทยครั้งที่ 5 “ญี่ปุ่นศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน”

คณะกรรมการเครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาแห่งประเทศไทย (Japanese Studies Network - Thailand) ร่วมกับแผนกวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี จะจัดให้มีการประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 5 ในหัวข้อ “ญี่ปุ่นศึกษากับการพัฒนาที่ยั่งยืน” ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ 20 ตุลาคม ถึงวันศุกร์ที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2554 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนผลงานทางวิชาการระหว่างนักวิจัย อาจารย์ และนักศึกษา ระดับปริญญาโท ทางด้านมนุษยศาสตร์ เช่น ภาษาศาสตร์สังคม วรรณคดี วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ศิลปะ มนุษยวิทยา และด้านสังคมศาสตร์ เช่น เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ การศึกษา สื่อสารมวลชน สังคมวิทยา จากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั่วประเทศ

The 5th Annual Conference of Japanese Studies Network - Thailand

Japanese Studies Network - Thailand (JSN-Thailand), an academic forum for Japanese studies scholars and researchers from various universities and research institutes in Bangkok and other regions, with the close collaboration of the Japanese-language Section, Faculty of Humanities and Social Sciences, Prince of Songkla University, Pattani Campus, will organize the fifth annual conference of Japanese Studies in Thailand, entitled “Japanese Studies and Sustainable Development”, on Thursday 20th to Friday 21st of October, 2011 at Prince of Songkla University, Phuket Campus.

ประกาศผลทุนของเจแปนฟาว์นเดชัน ประจำปีงบประมาณ 2554 – 2555

Announcements of Result for the Japan Foundation Grant Program 2011 – 2012

ฝ่ายญี่ปุ่นศึกษาและการแลกเปลี่ยนทางภูมิปัญญาและงานวิชาการ เจแปนฟาว์นเดชัน สำนักงานกรุงเทพฯ
(Japanese Studies and Intellectual Exchange Department, Japan Foundation Bangkok Office)

JAPANFOUNDATION

เจแปนฟาว์นเดชัน กรุงเทพฯ ขอประกาศผลทุนประจำปีงบประมาณ 2554 – 2555 ของฝ่ายญี่ปุ่นศึกษาและการแลกเปลี่ยนทางภูมิปัญญาและงานวิชาการ ดังต่อไปนี้

The Japan Foundation, Bangkok would like to announce the results of the Grant Programs for Japanese fiscal year 2011 – 2012 as follow;

(1) ทุนสำหรับโครงการจัดประชุมแลกเปลี่ยนทางภูมิปัญญาและงานวิชาการ

(1) Grant Program for Intellectual Exchange Conference

- สถาบันเอเชียศึกษาและคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
หัวข้อโครงการ: การประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “จุดเกิดเหตุแห่งความ
เป็นสมัยใหม่: เมืองในเอเชียกับวิวัฒนาการผ่านการค้า ระบอบอาณานิคม และลัทธิชาตินิยม”

- Grantee: Institute of Asian Studies and the Faculty of Arts, Chulalongkorn University

กำหนดการ: วันที่ 21 – 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2554

Project title: The Workshop on Sites of Modernity: Asian Cities and their Evolution through Trade, Colonialism, and Nationalism

Project Schedule: 21st – 22nd July 2011

- วิทยาลัยเพื่อการวิจัยความอยู่ดีมีสุขในสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (School for Wellbeing and Research, Chulalongkorn University)

- Grantee: School for Wellbeing Studies and Research, Chulalongkorn University

หัวข้อโครงการ: เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้นานาชาติ ว่าด้วยเรื่อง
“ย้อนพินิจสินทรัพย์สาธารณะสู่การสร้างสังคมอยู่ดีมีสุข”

Project title: International Exchange Platform : Re-thinking Property : Pathway to a Well-being Society Scenario?

Project Schedule: 25th – 27th August 2011

กำหนดการ: วันที่ 25 – 27 สิงหาคม 2554

(2) ทุนทำวิจัยทางด้านญี่ปุ่นศึกษา

(2) Japanese Studies Fellowship Program

ผู้ได้รับทุน:

Grantee: Asst. Prof. Dr. Kanokwan Laohaburakit KATAGIRI, Lecturer, Japanese Section, Department of Eastern Languages, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

- ผศ. ดร. กนกวรรณ เลหาบุระกิจ คตะกิริ, สาขาภาษาญี่ปุ่น, ภาควิชาภาษาตะวันออก, คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Grantee: Assoc. Prof. Dr. Chawin Leenabanchong, Lecturer, Faculty of Economics, Thammasat University

- รศ. ดร. ชวินทร์ สันะบรรจง, คณะเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Grantee: Asst. Dr. Oratai Krutwaysho, Lecturer, Faculty of Management, Phuket Rajabhat University

- ผศ. ดร. อรทัย ครุฑเวโช, คณะวิทยาการจัดการ, มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

(3) ทุนสนับสนุนองค์กรที่ส่งเสริมทางด้านญี่ปุ่นศึกษา

(3) Support Program for Organizations in Japanese Studies

- (3.1) โครงการปริญญาโททางด้านภาษาและวรรณคดีญี่ปุ่น ภาควิชาภาษาตะวันออก คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

- (3.1) M. A. Program in Japanese Language and Literature, Japanese Section, Department of Eastern Language, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

ทุนที่ได้รับ คือ (1) โครงการเชิญศาสตราจารย์ชาวญี่ปุ่น

Programs supported including:

คือ ศจ. ดร. คูโบตะ ยูโกะ

o Visiting Professorship (Prof. Dr. KUBOTA Yuko)

- (2) โครงการทุนวิจัยสำหรับบัณฑิตศึกษา

o Research Fellowship for Graduate Students

- (3.2) โครงการปริญญาโททางด้านญี่ปุ่นศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

- (3.2) M.A. Program in Japanese Studies, Faculty of Liberal Arts, Thammasat University

ทุนที่ได้รับ คือ (1) โครงการทุนวิจัยสำหรับบัณฑิตศึกษา

Programs supported including:

- (2) โครงการสนับสนุนวิทยากรจากภายนอกที่

o Honorarium for part-time instructors on Japanese studies courses

มาสอนในรายวิชาทางด้านญี่ปุ่นศึกษา

o Research Fellowship for Graduate Students

ระดับปริญญาโท คณะศิลปศาสตร์

o Library Support Program

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
(3) ทุนสนับสนุนห้องสมุด

(3.3) สถาบันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ทุนที่ได้รับ คือ (1) โครงการสนับสนุนการจัดประชุมนานาชาติ เรื่อง “ความร่วมมือในภูมิภาคเพื่ออนาคตที่ยั่งยืนของเอเชีย” ระหว่างวันที่ 23-24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2555

(2) โครงการสนับสนุนการพิมพ์วารสารทางด้านญี่ปุ่นศึกษา

(4) ทุนสนับสนุนสมาคมที่ส่งเสริมทางด้านญี่ปุ่นศึกษา ได้แก่

เครือข่ายญี่ปุ่นศึกษาประจำประเทศไทย (Japanese Studies Network (JSN) – Thailand) ในการจัดประชุมประจำปีทางด้านญี่ปุ่นศึกษา ครั้งที่ 5 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตภูเก็ต ระหว่างวันที่ 20 – 21 ตุลาคม พ.ศ. 2554 และกิจกรรมในการประชุมของคณะกรรมการเครือข่าย

- (3.3) Institute of East Asian Studies, Thammasat University
- o International Conference on “Regional Cooperation for Sustainable Future in Asia” on 23rd – 24th February 2012
 - o Publication of Japanese Studies Journal

(4) Support Program for Associations in Japanese Studies

- o Activities of Japanese Studies Network – Thailand (JSN-Thailand) including the 5th Annual Conference of Japanese Studies Network (JSN) – Thailand at Prince of Songkla University, Phuket Campus on 20th – 21st October 2011

ละคร คน-หุ่นยนต์

เจแปนฟาวน์เดชันร่วมกับ ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เชิญนักเขียนบทละครและผู้กำกับแถวหน้าของญี่ปุ่น ศ.โอริสะ ฮิระตะ (Oriza Hirata) อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยโอซากา และผู้ก่อตั้งคณะละครเซอินดัน (Seinendan) มากำกับละครเวทีเรื่อง ซาโยนาระ (Sayonara) โดยจัดแสดงเป็นภาษาไทยและญี่ปุ่น ระหว่างวันที่ 23-27 พฤศจิกายน เนื่องในงานจุฬาลงกรณ์ และ เทศกาลละครกรุงเทพฯ 2554 เปิดให้ผู้สนใจเข้าชมโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ละครเรื่อง ซาโยนาระ เป็นละครแนวใหม่ที่ใช้หุ่นยนต์แสดงร่วมกับคน (Android-Human Theatre) ซึ่ง ศ.ฮิระตะ ได้ร่วมมือกับ ศ.ฮิโรชิ อิชิกุโร (Hiroshi Ishiguro) แห่ง ATR Intelligent Robotics and Communication Laboratories สร้างสรรค์ขึ้น ละครเรื่องนี้จัดแสดงในเทศกาลละครนานาชาติ Festival/Tokyo 2010 เมื่อเดือนตุลาคมปีที่แล้ว และจะจัดแสดงในการประชุมนานาชาติ International Federation for Theatre Research (IFTR) ที่มหาวิทยาลัยโอซากาเป็นเจ้าภาพในต้นเดือนสิงหาคมนี้

นอกจากการแสดงละครเวทีเรื่องดังกล่าวแล้ว เจแปนฟาวน์เดชันและภาควิชาศิลปการละครจะจัดกิจกรรมเสริม ได้แก่ การประกวดแปลบทละครเรื่อง ซาโยนาระ จากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย (โดยจะนำบทแปลที่ได้รับรางวัลชนะเลิศมาจัดแสดงจริง) การบรรยายพิเศษเรื่องวรรณคดีญี่ปุ่น และการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านการเขียนบทละคร ซึ่งเปิดให้ผู้สนใจเข้าร่วมโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายอีกด้วย (รายละเอียดเพิ่มเติมจะแจ้งให้ทราบในโอกาสต่อไป)

อ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเรื่อง Android Human Theatre ได้ที่ www.seinendan.org/en/

วันเวลา: 23 – 27 พฤศจิกายน 2554

สถานที่: ศูนย์ศิลปการละคร สดใส พันธุมโกมล คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Android-Human Theatre

The Japan Foundation, together with the Department of Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University (CU) has invited Professor Oriza Hirata, a leading Japanese playwright and director from Osaka University and the founder of the Seinendan Theater Company, to direct the play “Sayonara.” The play will be performed in Thai and Japanese as a part of the CU Academic Fair and Bangkok Theater Festival 2011.

“Sayonara” is an innovative theater performance in which humans and androids (robots) share the same stage. Professor Hirata worked with Professor Hiroshi Ishiguro from ATR Intelligent Robotics and Communication Laboratories for this project. The play was performed in Festival/Tokyo 2010 in October 2010 and will be performed for the International Federation for Theatre Research (IFTR) at Osaka University this coming August.

For more information on Android-Human Theatre, please see www.seinendan.org/en/

Date: 23rd - 27th November 2011 (free admission)

Venue: Sodsai Pantoomkomol Centre for Dramatic Arts, Faculty of Arts, Chulalongkorn University

Sakura Workshop

เวิร์คชอปสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ อาทิ กุญแจประดับ
ลูกปัด โคมไฟ สมุดโน้ต ดำเนินการสอนโดย
คุณศิโยโกะ อาเบะ ศิลปินชาวญี่ปุ่น

วันเวลา: 24 มีนาคม – 3 เมษายน 2554
สถานที่: Gochiso Space ชั้น 6
ห้างสรรพสินค้าไอเซตัน

Cultural Caravan Workshop

เวิร์คชอปวัฒนธรรมญี่ปุ่น อาทิ การพับกระดาษแบบโอริงามิ
การทอของด้วยผ้าแบบฟูโรชิชิ การแสดงดนตรีโคโตะ:

วันเวลา: 9 กุมภาพันธ์ 2554

สถานที่: คณะภาษาและการสื่อสาร
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
(NIDA)

วันเวลา: 17 กุมภาพันธ์ 2554

สถานที่: งานวันมาฆบูชา
สวนสาธารณะศรีธรรมมาไตรกราช
จ.นครศรีธรรมราช

วันเวลา: 16 กุมภาพันธ์ 2554

สถานที่: กองวิเทศสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยมหิดล

วันเวลา: 4 มีนาคม 2554

สถานที่: โรงเรียนนานาชาติ Lycee
International de Bangkok

Tanuki Kabuki workshop and exhibition

เวิร์คชอปศิลปะในด้านต่าง ๆ อาทิ การแสดง การแสดงละครโอบี การวาดภาพ
การวาดการ์ตูน ดนตรี โดยวิทยากรทั้งชาวไทยและญี่ปุ่นจากกลุ่ม Kabukimonotachi

วันเวลา: 1 – 31 มีนาคม 2554

สถานที่: Creative House Bangkok inspired
by Toyota, อาคาร Interchange

Spiritutainment

นิทรรศการศิลปะ: “ศาสนธรรมษา”

วันเวลา: 24 มีนาคม – 15 พฤษภาคม 2554

สถานที่: 100 ต้นสนแกลอรี่

การสาธิตและเวิร์คชอปการจัดดอกไม้แบบญี่ปุ่น

“อิคบานะ”

โดยอาจารย์ยาสึฮิโตะ ซาซากิ จากสถาบัน Ikenobo ประเทศญี่ปุ่น

จัดโดยสถานกงสุลใหญ่ญี่ปุ่น ณ นครเชียงใหม่ สถาบันจัดดอกไม้ไอเคโนโบะ และเจแปนฟาวน์เดชั่น

วันเวลา: 20 พฤษภาคม 2554 (2 รอบ/ 14.00-15.00 น. และ 16.00-17.00 น.)

สถานที่: ศูนย์การค้าเซ็นทรัลเอร์พอร์ตพลาซ่า ลานอควาเรียม ชั้น G

นิทรรศการเครื่องปั้นดินเผา “สวัสดี-คอนนิจิวะ”

จัดโดยสำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร

เจแปนฟาวน์เดชั่นร่วมสนับสนุนในการเชิญวิทยากรเครื่องปั้นดินเผารากู ศ.โคอิเอะ เรียวจิ จากประเทศญี่ปุ่นมาให้การอบรมช่างปั้นในสำนักช่างสิบหมู่เป็นเวลาเกือบหนึ่งเดือนเต็มในเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา นิทรรศการในครั้งนี้แสดงผลงานของ ศ.โคอิเอะ เรียวจิ และคณะศิษย์แห่งสำนักช่างสิบหมู่ กรมศิลปากร และศิลปินรับเชิญหลายท่าน

วันเวลา: 1 – 12 มิถุนายน 2554

สถานที่: พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า

Recommended Books & DVDs

ห้องสมุดเจแปนฟาวน์เดชั่น ตั้งอยู่ที่ ชั้น 10 อาคารเสริมมิตร ถนนอโศกมนตรี
เวลาเปิดทำการ: วันจันทร์ – วันศุกร์ 09.00-19.00 น. / วันเสาร์ 9.00 – 17.00 น.

 Books

Book: ญี่ปุ่น สีเขียว Green Japan
Author: กฤษณา กฤษณะเศรษฐี และ
รจนา นากาชิม่า
Publisher: บริษัท แอปป์บุ๊ก พับลิชชิ่ง จำกัด / 2009

Book: Good Morning Tokyo
Author: Septemb^o^r
Publisher: สำนักพิมพ์วงกลม / 2009

Book: โตเกียวมิยาเงะ ของฝากจากโตเกียว
Author: พลอย มัลลิกะมาส
Publisher: สำนักพิมพ์วงกลม / 2009

Book: เที่ยวด้วยรถไฟจากโตเกียว
Author: แบล/เรียบเรียงจาก ODEKAKE TRAIN
IPPAKU FUTSUKA
จัดรูปเล่มโดย สุรภาพ เดชพรหม
Publisher: บริษัท เครสเทค (ประเทศไทย) จำกัด / 2011

Book: ผอมสวย กล้ายช่วยคุณได้
Author: ฮามางิ เซียน / ฐานิสรา เกียรติบารมี แบล
Publisher: สำนักพิมพ์เนชั่นบุ๊คส์ / 2010

Book: เริ่มแล้วมีัยละแม่ฉัน
Author: คาซิวากิ คินาโกะ เซียน / ข้าวต้มมัด แบล
Publisher: บริษัท เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด / 2010

Book: ชีวิตคนโสดโหดมันฮา
Author: โมริซึตะ เอมิโกะ เซียน /
ฤทัยวรรณ เกษสกุล แบล
Publisher: เนชั่น เอ็ดดูเทนเมนท์ จำกัด / 2007

Book: ผู้ชาย...แบบนี้มันต้องทิ้ง
Author: อิทสึเกะ คาโตกาวะ เซียน /
รัตนจิต ทองเปรม แบล
Publisher: สำนักพิมพ์เพื่อนนักอ่าน สมาคมส่งเสริม
เทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) / 2010

 DVDs

Movie: Seppun 接吻
Director: Manda Kunitoshi
Company: Geneon Entertainment / 2006

Movie: Climber's high クライマーズ・ハイ
Director: Harada Masato
Company: NHK enterprises / 2006

Movie: Fireworks, Should We See It from
the Side or the Bottom?
打ち上げ花火、下から見るか? 横から見るか?
Director: Iwai Shunji
Company: Norman'nose Inc. / 1996

Movie: Still walking 歩いても 歩いても
Director: Koreeda Hirokazu
Company: Bandai visual / 2008

Movie: United red army
実録・連合赤軍 あさま山荘への道程
Director: Wakamatsu Kouji
Company: Wakamatsu production・CCRE /
2007

Movie: Mother 母べえ
Director: Yamada Youji
Company: Matsutake / 2007

Movie: Departures おくりびと
Director: Takita Youjirou
Company: Shougakkan / 2008

Movie: The test of tea 茶の味
Director: Ishii Katsuhito
Company: Big time entertainment・Rentrak /
2003

July: sport

Fri. 1st Jul. 2011 18:30
A Scene at the Sea
 (あの夏一番静かな海) 1991
ทะเลแสนเงียบ
 Directed by KITANO Takeshi
 (北野武)
 101 mins.

Sat. 2nd Jul. 2011 15:00
Rookies
 (ルーキーズ - 卒業) 2009
Rookies-มือใหม่ไฟแรง สู่อความสำเร็จ
 Directed by HIRAKAWA Yuichiro
 (平川雄一郎)
 137 mins.

Fri. 8th Jul. 2011 18:30
Aiki
 (アイキ) 2002
ไอคิ
 Directed by TENGAN Daisuke
 (天願大介)
 119 mins.

Fri. 22nd Jul. 2011 18:30
The Yamashita Story
 (山下少年物語) 1985
ยามาชิตะะยอดยูโด
 Directed by MATSUBAYASHI Sokei
 (松林宗恵)
 101 min.

Fri. 29th Jul. 2011 18:30
Swimming Up Stream
 (バタアシ金魚) 1990
ปลาเงินปลาทองกระทุ้งน้ำ
 Directed by MATSUOKA Joji
 (松岡錠司)
 95 mins.

August: mother

Fri. 5th Aug. 2011 18:30
Faraway Sunset
 (遠き落日) 1992
อัสตงคตที่ห่างไกล
 Directed by KOYAMA Seijiro
 (神山征二郎)
 119 mins.

Sat. 6th Aug. 2011 15:00
Gamera
 (小さき勇者たち〜ガメラ〜) 2006
กาเมร่า เดอะ เบรฟ เต้ายักษ์พิทักษ์โลก
 Directed by TASAKI Ryuta
 (田崎竜太)
 96 mins.

Fri. 19th Aug. 2011 18:30
Deciduous Tree
 (落葉樹) 1986
ใบไม้ร่วง
 Directed by SHINDO Kaneto
 (新藤兼人)
 105 mins.

Sat. 20th Aug. 2011 15:00
Helen the Baby Fox
 (子ぎつねヘレン) 2006
เฮลซึ่อเฮเลน
 Directed by KOUNO Keita
 (河野圭太)
 108 mins.

Fri. 26th Aug. 2011 18:30
Acacia Walk
 (アカシアの道) 2001
ทางสายดอกอะเคเซีย
 Directed by MATSUOKA Jyoji
 (松岡錠司)
 90 mins.

September: *love*

Fri. 2nd Sep. 2011 18:30
Fall Guy
 (蒲田行進曲) 1982
ชีวิตนักแสดง
 Directed by FUKASAKU Kinji
 (深作欣二)
 109 mins.

Sat. 3rd Sep. 2011 15:00
My Darling is a Foreigner
 (ダーリンは外国人) 2010
ปิ้งรักข้ามขอบฟ้า
 Directed by UEKAZU Aki
 (宇恵和昭)
 100 mins.

Fri. 9th Sep. 2011 18:30
Twinkle
 (きらきらひかる) 1988
ส่องแสงพราว
 Directed by MATSUOKA Joji
 (松岡錠司)
 103 mins.

Fri. 16th Sep. 2011 18:30
Nabbie's Love
 (ナビィの恋) 1999
ความรักของนาบี
 Directed by NAKAE Yuji
 (中江裕司)
 92 mins.

Sat. 17th Sep. 2011 15:00
Rough
 (ラブ) 2006
รักต้องลุย
 Directed by OOTANI Kentarou
 (大谷健太郎)
 106 mins.

Fri. 23rd Sep. 2011 18:30
Diary of Early Winter Shower
 (時雨の記) 1998
บันทึกฝนต้นหนาว
 Directed by SAWAI Shinichiro
 (澤井信一郎)
 116 mins.

Fri. 30th Sep. 2011 18:30
Double Suicide at Sonezaki
 (曾根崎心中) 1978
รักประหารที่โซเนซากิ
 Directed by MATSUMURA Yasuzou
 (増村保造)
 112 mins.

JAPAN FOUNDATION

เจแปนฟาวนด์ชัน กรุงเทพฯ เป็นสำนักงานสาขาของเจแปนฟาวนด์ชันซึ่งได้รับการก่อตั้งโดยรัฐบาลญี่ปุ่นในปี พ.ศ. 2515 มีจุดประสงค์เพื่อดำเนินงานแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมระหว่างประเทศญี่ปุ่นและประเทศไทยอย่างเต็มรูปแบบ พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับองค์กรและบุคคลต่างๆ ที่มีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม

ญี่ปุ่นสาร เป็นเอกสารที่แจกจ่ายโดยไม่คิดมูลค่า ให้แก่บุคคลหรือองค์กรที่มีความสนใจในวัฒนธรรมญี่ปุ่น และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างประเทศ ท่านสามารถเปิดดูญี่ปุ่นสารได้ที่เว็บไซต์ www.jfbkk.or.th

The Japan Foundation, Bangkok serves as a liaison office of the Japan Foundation, established by the Japanese government in 1972, to assist in its full implementation of cultural exchanges between Thailand and Japan as well as to create networks with affiliated cultural organizations and individuals in Thailand.

Japan Letter is distributed free of charge to individuals and organizations interested in Japanese culture and international cultural exchange. Japan Letter can also be read on site at www.jfbkk.or.th

คุณอยากอ่านอะไรในญี่ปุ่นสาร? คุณคิดเห็นอย่างไรกับญี่ปุ่นสาร?

โปรดส่งคำแนะนำและความคิดเห็นของคุณมาได้ที่นี่

What do you want to read about and see in Japan Letter?

Please send your suggestion and comment to:

Email: japanletter@jfbkk.or.th

Tel: 02 260 8560-4 Fax: 02 260 8565

The Editor of Japan Letter

The Japan Foundation, Bangkok

Serm Mit Tower 10th Fl. 159 Sukhumvit Soi 21

(Asokmontri Rd.), Bangkok 10110

Copyright 2011 The Japan Foundation, Bangkok All rights reserved.

No reproduction or republication without written permission

เจแปนฟาวนด์ชัน กรุงเทพฯ เจ้าของลิขสิทธิ์ 2554 ห้ามนำส่วนใดส่วนหนึ่งจากหนังสือ

เล่มนี้ไปเผยแพร่หรือพิมพ์ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร

DVD Sponsored by

